

Predikan domssöndagen

2019-11-25 i Stockholm

av kyrkoherde Sten Rydh, Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

I Guds, Faderns, + Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Bön: Allsmäktige Fader, vi tackar dig för din nåd mot oss syndare och ber dig att du denna stund ville tala till oss i ordet genom din helige Ande. Vi tackar för att du dömer en rättvis dom och ber att vi när den yttersta dagen kommer skall bli frikända för din sons Jesu Kristi skull och få ingå i din eviga härlighet. Amen.

Predikotext (2 årg. Joh. 5:22-29):

Sonen håller dom.

Jesus sade till judarna: 22 Fadern dömer ingen, utan han har överlämnat hela domen till Sonen 23 för att alla ska ära Sonen så som de ärar Fadern. Den som inte ärar Sonen ärar inte heller Fadern som har sänt honom.

24 Jag säger er sanningen: Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv. Han drabbas inte av domen utan har gått över från döden till livet. 25 Jag säger er sanningen: Det kommer en tid, och den är redan här, när de döda ska höra Guds Sons röst, och de som hör den ska få liv. 26 För liksom Fadern har liv i sig själv, har han också låtit Sonen ha liv i sig själv. 27 Och han har gett honom makt att hålla dom, eftersom han är Människosonen. 28 Var inte förvånade över detta.

Det kommer en tid när alla som ligger i gravarna ska höra hans röst 29 och komma ut. De som har gjort gott ska uppstå till liv, och de som har gjort ont ska uppstå till dom.

Ämnet idag på domssöndagen är den yttersta domen. Men människan vill inte gärna höra talas om att det finns en rättvis Gud, som skall döma alla våra synder. Sådant, menar man, hör inte hemma i vår tid. Det tillhör en tid då människorna fortfarande trodde på all slags vidskepelse, andar och demoner. Nej, i en modern, upplyst tid kan vi bara tro på en Gud som är positiv och - om han finns - alltid har överseende med våra brister.

Men om vi ser ut över världen finns det fortfarande många religioner med miljontals anhängare, som bekymrar sig över detta med Guds stränga dom. Därför har man i sina religioner alla möjliga slags ordningar för att försöka blidka Guds vrede. Man har offer av olika slag och lagar om goda gärningar, som vi människor skall sträva efter att utföra så väl som möjligt.

Gemensamt för både de moderna, sekulariserade människorna och anhängarna av olika religioner är oron och ovissheten om hur det skall bli i framtiden. Kommer världen att gå under? Vad händer efter döden? Hur skall det gå för oss människor om vi inte lever som vi borde?

Endast kristendomen ger här ett tydligt och klart svar. Gud har uppenbarat allt detta tydligt och klart i sitt ord. Därför behöver vi inte sväva i ovisshet om framtiden. Den som lyssnar till vad Bibeln säger och genom Guds nåd sätter tro till ordet kan vara viss om att det finns förlåtelse och frälsning för varje människa. Men det sker inte genom våra goda gärningar och det sker inte heller genom att vi på olika sätt försöker blidka Guds vrede eller förneka den genom att tro att Gud inte tar det så noga med synden. Frågan blir alltså:

Vad lär Skriften om den yttersta domen?

Bibeln lär oss framför allt tre saker om domen:

1. Guds dom är rättvis
2. Guds dom fördömer synden
3. Guds dom frikänner från synden

1. Guds dom är rättvis.

I en mänsklig domstol är det viktigt att domaren är fullkomligt rättvis och dömer rätt efter vad lagen säger. En domare som är orättvis och t.ex. gynnar de mäktiga och rika men är hård mot de fattiga är en katastrof för rättsväsendet. Domaren skall vara opartisk och döma både efter lagens bokstav men också efter dess mening och syfte. Om rättsväsendet blir korrumpert är det en stor olycka för landet. Vi kan tänka på hur det var på gamla testamentets tid i nordriket Israel när kung Ahab regerade. När kungen ville ha Nabots vingård och inte fick som han ville grep hans hustru Isebel in. Hon mutade några vittnen som ljög inför domstolen, och så blev Nabot oskyldigt dömd till döden. Så fick kungen Nabots vingård.

Men Gud dömer rättvist. Han kallade till sig profeten Elia och befallde honom att gå till kungen och uttala den rättvisa domen. På samma plats där Nabot hade dödats skulle också Ahab dödas. ”Eftersom du har sålt dig till att göra det som är ont i Herrens ögon, skall jag också låta det som är ont komma över dig och sopa bort dig”, sade Herren. Så skedde också (2 Kon. 21).

Enligt Bibeln dömer Gud fullkomligt rättvist. Den som har gjort vad ont är blir straffad medan den som är oskyldig går fri. Jesus säger i vår text:

Det kommer en tid när alla som ligger i gravarna ska höra hans röst och komma ut. De som har gjort gott ska uppstå till liv, och de som har gjort ont ska uppstå till dom (v. 28f)

2. Guds dom fördömer synden.

Profeten Jesaja skriver:

Ty förstörelse och oryggligt beslutet straffdom skall Herren, HERREN Sebaot låta komma över hela jorden (Jes. 10:23).

När människorna på **Noas** tid inte längre ville lyssna på Guds ord kom domen. Gud hade då under lång tid haft tålamod med människornas synder och sänt en lång rad av patriarker som predikade mot synden och varnade för Guds straff. Men de hade också predikat om löftet om en kommande Messias, Frälsaren. Han skulle trampa sönder ormens huvud, d.v.s. besegra djävulen och ge frälsning åt människorna. Men man ville inte lyssna på Guds löfte och inte heller på hans varningar. Så blev det till sist bara åtta personer som gick in arken, medan alla andra förkastade Guds varning. Därefter kom syndafloden och hela den ogudaktiga världen gick under. Guds dom skedde precis så som Gud hade sagt.

Samma stränga dom förkunnades av **Moses**. På Guds befallning gick han och predikade för den ogudaktige Faraos hov och kände väl till språket och alla förhållanden i Egypten. Nu varnade Moses Faraos hov med de tio svåra plågorna. Om inte Faraos hov släppte folket skulle den ena plågan efter den andra komma. Men Faraos hjärta förblev förhärdad. Det står också att det var Gud som förhärdade Faraos hjärta därför att han inte ville lyssna på Guds ord. Så måste hela det egyptiska folket lida plågor och straff för synden, och till sist gick Faraos hov och hela hans här under i Röda havet. Men Mose och folket som trodde på Guds löften blev räddade på ett underbart sätt när de oskadde tågade på torr mark genom havet. Genom påskalammet blod som de strök på dörrposterna kom frälsningen, vilket var en förebild för Kristi försoning. Han är *Guds lamm som borttager världens synd* (Joh. 1:29).

3. Guds dom frikänner från synden.

Israels folk hade inför Gud lika mycket synd som Egyptens folk. Men de trodde på Guds löfte om frälsningen. Därför blev de räddade och frälsta genom uttåget genom Röda havet. Noa och hans familj hade lika mycket synd som de som gick under i syndafloden. Men de trodde på Guds löfte om frälsningen genom arken. Så är det också i nya testamentets tid. Jesus predikar lika strängt som Noa,

Moses och profeterna om Guds dom. Han lär att hela mänskligheten skall bli dömda på den yttersta dagen och att syndens lön är döden. Han lär att människan innerst inne är ond och att arvsynnen från Adam måste leda till fördömdelse. Ändå lär Jesus och hela Bibeln att Gud frikänner oss från våra synder i domen. Hur är det möjligt?

Svaret är detsamma som det Gud förkunnade redan direkt efter syndafallet. ”*Kvinnans säd skall söndertrampa ormens huvud*”(1 Mos. 3:15). Den som tror på detta blir frälst och frikänd från alla synder. I dagens text säger Jesus:

Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv. Han drabbas inte av domen utan har gått över från döden till livet (v. 24).

Vilket är då det ordet vi skall höra och tro på? Svaret är det viktigaste i hela vår kristna tro. Lyssna därför noga nu: I Bibeln finns både lag och evangelium. **Lagen** säger att vi skall älska Gud över allting och vår nästa som oss själva. Men vi kan inte göra detta på grund av synden, och därför blir vi fördömda av lagen. Men i Bibeln finns också **evangelium**. Det är en lära som går rakt emot lagen och säger, att Jesus Kristus har dött för hela världens synd och att han fullkomligt att uppfyllt lagen i vårt ställe. Jesu uppståndelse är därmed beviset för att hela världen, varje människa är förklarad frikänd från alla synder för Kristi skull. Aposteln skriver:

Han är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens (1 Joh. 2:2).

Den människa som bekänner sina synder och erkänner sig dömd och fördömd av lagen men sedan flyr till evangelium och förlåtelsen för Kristi skull blir frälst och frikänd. Det är just detta Jesus säger i vår text, som vi ännu en gång upprepar:

Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv. Han drabbas inte av domen utan har gått över från döden till livet (v. 24).

Amen.